

ת"ד 6148/08 - מדינת ישראל נגד ירון דMRI

בית משפט השלום לטעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 21-08-6148 מדינת ישראל נ' דMRI
בפני כבוד השופטת בכירה אטליה וישקן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ירון דMRI

הנאשמים

nymoki הכרעת דין

במה שאל הכרעת הדין שניתנה במעמד הצדדים להלן נימוקיה:

הנאשם אשר בפניו מואשם כי ביום 25.2.21 בשעה 03:15, נ Heg באופנו בכיביש מס' 4 מצפון לדרום סמוך לק"מ 131.

נתען כי הנאשם נ Heg באופנו בחוסר זהירות בכך שלא שמר מרחק מספיק המאפשר לו לעצור בכל עת והתנגש עם חזית אופנוו בחלקו האחורי של רכב פיאט נהוג בידי יהונתן אבגי שנסע לפניו.

כתוצאה מההתאונה ניזוקו כלי הרכב והנאשם נחבל בגופו חבלות של ממש בכך שנגרם לו שבר מרכז בקרסול הימני ושבר בכף רגל ימין.

הוראות החיקוק המוחחות לנאשם:

- אי שמירת רוח - עבירה לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.
- נ Heg בחוסר זהירות קלות ראש - עבירה לפי תקנה 21 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.
- התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) א (1) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 + סעיף 38(3) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

הנאשם הודה בכל האמור בכתב האישום לעניין אופן התרחשויות התאונה ותוצאתה, אלא שטען טענת הגנה לפיה

עמוד 1

התאונת התרחשה בשל אובדן שליטה רגעי, גוף זר חדר לעיניו ואילצו לעצום את עיניו באופן בלתי רצוני ובלתי נשלט.

פרשת התביעה

לנוכח עדמת הנאשם כל חומרוי החקירה הוגש בהסכמה, כאמור לעיל הנאשם איננו חולק על אף התרחשות התאונת ותוצאותיה.

ה הנאשם אף אישור את נכונות הودעתו במשטרתו.

פרשת ההגנה

ה הנאשם העיד כי רכב ע"ג אופנוונו כשהוא חבוש בקסדה הכלולת משקף ונסע מעבודתו לכיוון ביתו בנסיעה במהירות של 80-70 קמ"ש. ותוך כדי הנסעה הרגיש כי גוף זר חדר לעיניו.

כתוצאה לכך איבד שליטה, ניסה לבلوم את האופנוונו, אך למורות זאת נכנס ברכב שלפניו בחלקו האחורי. בחקירתו הנגדית ציין הנאשם כי אכן נסע בתנאי הימני אולם כתוצאה מכנית הגוף הזר היה באיבוד שליטה סטה לנטייב השמאלי ראה שנכנס ברכב שלפניו, אך לא הספיק לבلوم. הנאשם מצין כי איננו יודע מהות הגוף הזר שנכנס לעיניו ומניח שמדובר בריס.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

ב"כ המאשימה מבקשת מבית המשפט להרשייע את הנאשם. מפנה לכך שה הנאשם איננו חולק על אף קרות התאונת. הנאשם הודה כי עצם את עיניו אך במקום לעצור בצד, לא האט ועצר את רכבו, אלא המשיך בנסיעתו ואף סטה לנטייב הנגיidi, כאשר לא ברור מדוע עצם את עיניו במידה וakan הייתה לו קסדה.

ה הנאשם אמרם הعلاה טענה של אובדן שליטה, אולם מדובר בטענה בעלה כי יתכן ונכנס לו ריס לעין, אולם לא מדובר בטענה מבוססת וה הנאשם לא הצליח להוכיחה.

טענות הנאשם

ה הנאשם טען כי למורות הوذאות באופן קרות התאונת יש לזכותו מאחר והגורם לתאונת הינו אובדן שליטה כתוצאה מגוף זר שנכנס לו לעין וגרם לאובדן שליטה על האופנוונו, מפנה לכך שסביר בנסיבות המשטרה כי לא היה במצב שליטה אשר אפשר לו לסתות לשול ולעצור בצד.

לאחרשבচন্তিঅঠচৰকিৰোশমুতিঅঠেৰ্দীয়ত,
গুণ্টিলমস্কনহালপীলাহোচিহামদিনেআতুবৰতক্তব্যাইশোমুবৰলকলস্ফৰ্কস্বৰ.

כאמור, אין מחלוקת בין הצדדים אופן התרחשות התאונה, תוצאותיה והקשר הסיבתי העובדתי והמשפטי בין התאונה לתוצאותיה.

לטענת הנאשם אין לייחס לו אחוריות לתאונה וזאת לאור הסיג לאחוריות פלילית של היעדר שליטה.

לטענתו, בעת התאונה וועבר לה, פעל בהיעדר שליטה. הנאשם מנמק כי בזמן הנסיעה וועבר לתאונה, נכנס לו גוף זר לעין, אשר גרם לו לעצום את עיניו באופן בלתי רצוני. לדבריו ניסה לבلوم, אלא שבאותו זמן אופנועו סטה לשמאלי - לנטיב השני, כתוצאה מאובדן שליטת הרוכב על הכל. מוסיף הנאשם וטוען כי משפקח עיניו ניסה לבлом, אולם לא הספיק והתגנש ברכב שנסע לפני - רכב אשר במקביל, האט מהירות נסיעתו.

ס' 43 לחוק העונשין קובע :

"לא ישא אדם באחוריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו מחתמת היעדר שליטה על תנועותיו הגופניות, לעניין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפיה גופנית שהעושה לא יכול להתגבר עליו, תוך תגובה רפלקטוריית או עוותית, בשעת שנייה, או במצב של אוטומטים או של היפנוזה".

על פי סעיף זה, אדם אינו נשא באחוריות פלילית למעשה עבירה, אלא במקום שהיתה לו בשעה שביצע את מעשה העבירה, היכולת לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו. העדרה של היכולת האמורה, קרי, אי עמידה בקיומה של דרישת הרציה, משמשת את הבסיס מתחת לכשרו של אדם לשאת באחוריות פלילית להתנהגותו.

ע"פ הסעיף הנ"ל תיאורו של הנאשם מתאים למצב של אוטומטים בו פועל האדם, ללא כל יכולת פיזית של בחירה אם לפועל אם לאו. אין נפקות לטיבו של הגורם להיעדר היכולת וב└בד שלא יהיה זה גורם של ליקוי נפשי וב└בד שמדובר בגיןם אשר לא ניתן היה למונה מראש. התנהגותו של הפועל במצב של אוטומטים, אינה נשלטת ואינה מודרכת על ידו ומה שנעשה על ידו. מעשיו מתרחשים מבלתי שבידיו האפשרות לבחור אם לעשות זאת אם לאו, כגון בתגובה רפלקסיבית מכנית לאירוע בלתי צפוי.

כבר השי' קדמיבספורעל הדין הפלילי חוק העונשין חולקראשו מהד' מעודכןתתשס"א - 2004, עמ' 51, עwsה אבחנה בין המכוונה על ידו אוטומטים "שפוי" ל"לא שפוי". קלומר בין מצב הנגרם על ידי מחלת נפש לבין מצב של היעדר רציה

הנעה בגורם שאינו מחלת נפש, כגון, כמו עניינו של הנאשם זה, אובדן שליטה לה נלוית העדר מודעות לתרחש וזאת מחייבת גורם פיזיולוגי.

להמחשה מצין השופט קדמי: "אדם פועל באופן אוטומטי אם: 'בשעת מעשה הנאשם נתקף ברפוף ולא ידע את מה שהוא עושה', והמעשה שעשה על רקע הרפוף 'נעשה בצורה מוטורית, ללא תפעול הרצון מצד הנאשם'"

סעיף 34 ה' לחוק העונשין קובע הוראות כליליות לעניין סיגים לאחריות פלילתית וקובע כי נטל ההוכחה להוכחת קיומו של סיג לאחריות פלילתית, הינו על הנאשם:

"מלבד אם נאמר בחיקוק אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סיג לאחריות פלילתית."

יחד עם זאת סעיף 34כ(ב) לחוק העונשין קובע כי: "**התעוור ספק סביר שמא קיים סיג לאחריות פלילתית, והספק לא הוסר, יחול הסיג.**"

כלומר על הנאשם לעורר ספק סביר בדבר קיום הסיג. היה ויעורר הספק - על התביעה מוטל הנTEL להסירו ולהוכיח מעבר לכל ספק סביר שהסיג אינו מתקין.

בעניינו הנאשם היה עקי בגרסתו לאופן קרות התאונה. עוד בבית החולים לשם פונה מיד לאחר התאונה ציין בפני הרופא עם כניסה למיאן: "באופן פתאומי נכנס דבר מה לעניינו איבד שליטה על האופנו. החליק על הכבש כאשר התגלה פעם רבות. החליק קדימה עד אשר פגע ברכב לפני".

אף בחקירהו במשטרת חזר על גרסתו זו וכאמור שבוחן עלייה בבית המשפט בעדותו.

אין מדובר בטענה חדשה אשר נשמעה מפי הנאשם רק בבהמ"ש, אלא בטענה עקביות של הנאשם אשר נשמע מפי באופן מיידי לאחר התאונה.

אמנם בנסיבות אלו לא היה בידי הנאשם הוכחות ברורה וחوتכת כי אכן נכנס לו גופ זר לעין אשר גרם לו לאיבוד שליטה, אולם מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה אמונה ועקבית ודברי התלמוד: "nicrinin dbari amta" (תלמיד בבל, מסכת סוטה, דף ט, עמוד ב'), וכי טענותו של הנאשם מעלה ספק סביר בדבר אחריות של הנאשם לאור הסיג לאחריות פלילתית של היעדר שליטה.

טענת הנאשם בדבר שימוש בקסדה הכללית משקוף, לא נסתרה.

חויה מוטלת על המדינה להוכיח את חוסר זיהוותו הנטענת של הנאשם מעבר לכל ספק סביר,

בעניינו מצאתי כי הנאשם עורר ספק סביר בדבר קיום הסיג של היעדר שליטה. וכי התביעה לא עמדה בנטול להסירו ולהוכיח מעבר לכל ספק סביר שהסיג אינו מתקין.

תוצאת הנ"ל, זכויות של הנאשם מחלוקת ספק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים